

Arrest

nr. 149 168 van 6 juli 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 19 december 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 november 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 april 2015 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 12 mei 2015.

Gelet op de beschikking van 10 juni 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 juni 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. DECLERCK en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen bijkomende inhoudelijke verklaringen afgelegd en heeft hij evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

2. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoeker zijn huidige vierde asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die hij naar aanleiding van zijn vorige asielaanvragen heeft uiteengezet, met name problemen met terroristen in Bagdad.

Inzake verzoekers eerste asielaanvraag werd op 7 september 2007 door de commissaris-generaal besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus daar geen geloof kon worden gehecht aan zijn jarenlange verblijf, tot zijn vertrek uit Irak in 2007, én bijgevolg evenmin aan de problemen die hij zou hebben gekend, in Bagdad. De commissaris-generaal kon voorts nog vaststellen dat verzoeker geen elementen aanhaalde die aantonen waarom hij, met zijn gezin, niet in Zakho (Noord-Irak) kon gaan wonen. Deze beslissing werd op 4 december 2007 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het arrest nr. 4444 bevestigd. Het daaropvolgend beroep bij de Raad van State werd op 13 februari 2008 verworpen.

In het kader van zijn tweede asielaanvraag werd op 24 juli 2008 door de commissaris-generaal opnieuw besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 17 december 2008 bevestigd door deze Raad in het arrest nr. 20.646. Verzoekers derde asielaanvraag werd op 24 augustus 2012 door de Dienst Vreemdelingenzaken niet in overweging genomen.

Ter ondersteuning van zijn huidige vierde asielaanvraag legt verzoeker de volgende documenten neer: een fotokopie van zijn rijbewijs, een fotokopie van zijn voedselrantsoenkaart, een print van de green card van zijn neef B. R. en een print van een reisdocument op naam van zijn zus B.S.S..

3. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: "Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag."

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsovertuigend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

4. Aangezien reeds in het kader van verzoekers vorige asielaanvragen werd geoordeeld dat er geen geloof kan gehecht worden aan diens verklaarde verblijf in Bagdad en de daaruit volgende problemen en gelet op de in de bestreden beslissing gedane vaststelling dat verzoeker naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen elementen bijbrengt die zijn geloofwaardigheid kunnen herstellen, dient te worden besloten dat verzoeker niet aantoonbaar in zijn land van herkomst persoonlijke problemen te hebben gekend. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat verzoeker niet verder komt dan het herhalen van en het volharden in zijn reeds afgelegde verklaringen en het tegenspreken en bekritisieren van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee hij echter deze vaststellingen niet weerlegt noch ontkracht.

5. Wat de subsidiaire bescherming betreft op grond van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, kan de Raad slechts vaststellen dat (i) niet wordt getwijfeld aan verzoekers afkomst uit Irak, (ii) niet wordt getwijfeld aan het feit dat verzoeker deel uitmaakt van de christelijke geloofsgemeenschap, en (iii) geen actuele informatie aanwezig is in het dossier over de veiligheidssituatie in Irak, en inzonderheid over de situatie van de christenen.

6. Gezien de Raad in deze de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het hem aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg lijkt het er op dat de bestreden beslissing dient te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet."

1.2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Op 11 mei 2015 legt verwerende partij een aanvullende nota neer met actuele informatie over Irak; "COI Focus: Irak - De veiligheidssituatie in Noord-Irak". Verzoekende partij bevestigt de ontvangst van de aanvullende nota met de actuele informatie.

1.3. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 30 april 2015, voert verzoekende partij aan dat haar leven in gevaar is en dat dit blijkt uit de door haar neergelegde bijkomende stukken aan de Raad overgemaakt op 11 mei 2015. Tot slot wijst verzoekende partij er op dat zij en haar familie reeds 8 jaar in België verblijven.

Verzoekende partij legde per schrijven d.d. 11 mei 2015 volgende door haar als volgt omschreven stukken neer:

"1. Bedreiging Isis gericht aan de vader van de heer B.B. (Irak binnen de 3 dagen verlaten of onthoofding)

2. Melding van deze bedreiging door de vader van de heer B.B. aan de Irakese autoriteiten per 09/05/2014

3. Ontvangstbewijs melding per 09/05/2014

4. Bewonerskaart vader van de heer B.B.

5. Verzending per 30/06/2014 van deze documenten per DHL vanuit Bagdad naar adres B.B."

De documenten zijn, het verzendingsbewijs niet in acht genomen, echter niet voorzien van voor eensluidend verklaarde vertalingen, zodat deze conform artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet in overweging worden genomen, aangezien de Raad geen kennis kan nemen van de precieze inhoud ervan (cf. RvS 11 maart 2009, nr. 4111 (c)). Bovendien betreffen het geen originele documenten, doch slechts kopieën ervan. Aan gemakkelijk door knip-en plakwerk te manipuleren fotokopieën wordt echter

geen objectieve bewijswaarde gehecht (cf. RvS, 24 maart 2005, nr. 142.624; RvS, 25 juni 2004, nr. 133.135).

Het neergelegde verzendingsbewijs toont enkel aan dat verzoekende partij vanuit Irak post toegezonden kreeg, doch niets meer dan dat.

De voormelde documenten zijn dan ook geenszins van aard de vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekende partij haar verklaarde verblijf in Bagdad en de daaruit volgende problemen te herstellen.

In het kader van verzoekende partij haar eerste en tweede asielaanvraag werd bij respectievelijk 's Raads arresten nr. 4444 van 4 december 2007 en nr. 20.646 van 17 december 2008 vastgesteld dat verzoekende partij geen elementen aanhaalt die aantonen waarom zij, met haar gezin, niet opnieuw in Zakho (Noord-Irak) kan gaan wonen. Ook thans in het kader van haar huidige vierde asielaanvraag brengt verzoekende partij geen dergelijke elementen aan, zo stelt de Raad samen met de commissaris-generaal vast.

Uit de door het Commissariaat-generaal bij haar vraag tot horen d.d. 11 mei 2015 gevoegde informatie (COI Focus: *'Irak - De veiligheidssituatie in Noord-Irak'*, d.d. 25 januari 2015, COI Focus: *'De bereikbaarheid van Noord-Irak via luchtverkeer'*, d.d. 27 maart 2015, COI Focus: *'Irak - Bewegingsvrijheid en vestigingsmogelijkheden in het licht van interne vlucht - Noord Irak'* d.d. 6 december 2013, en COI Focus: *'Irak - de situatie van minderheden in Noord-Irak'*, d.d. 20 maart 2015) blijkt niet, en verzoekende partij brengt geen informatie aan waaruit zou blijken dat er in Noord-Irak sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Wat betreft de situatie van minderheden in Irak blijkt uit voormelde informatie (meer bepaald de COI Focus *'Irak - de situatie van minderheden in Noord-Irak'*, d.d. 20 maart 2015) dat de situatie van de christelijke gemeenschap, waartoe verzoekende partij behoort, in Noord-Irak actueel niet van die aard is dat er nood is aan internationale bescherming. De Raad merkt vooreerst op dat verzoekende partij en haar echtgenote afkomstig zijn uit Noord-Irak (Dohuk) en dat het *in casu* dus geen intern vestigingsalternatief betreft.

Met uitzondering van twee belangrijke aanvallen tegen christenen en yezidi's in december 2011 werd voor het overige, zo blijkt uit de informatie, geen melding teruggevonden van religieus gemotiveerd geweld jegens onder meer christenen. De minderheden in Noord-Irak, waaronder ook de christenen, hebben de mogelijkheid hun godsdienst ongehinderd uit te oefenen en is er sprake van een zekere maatschappelijke tolerantie ten aanzien van andere geloofsovertuigingen. Specifiek wat de christenen betreft wordt bovendien gewezen op een goede vertegenwoordiging in het Koerdische parlement en de provincieraad. Over het algemeen is de (verblijfs)situatie voor christenen in Noord-Irak veilig en zij ondervinden er gevoelig minder problemen dan in Centraal-Irak. Als er in de Noord-Iraakse regio al gewelddadigheden vanwege IS voorkomen, hetgeen blijkens de informatie zeldzaam is, hebben deze slechts de Koerdische veiligheidsdiensten als doelwit en tot op heden geen minderheden.

Uit niets blijkt aldus, in het licht van die informatie, en verzoekende partij brengt geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat zij zich actueel met haar gezin niet in het Noorden van Irak zou kunnen vestigen.

Verzoekende partij oppert voorts zeer algemeen dat zij en haar gezin reeds 8 jaar in België verblijven, doch zij maakt hiermee niet aannemelijk dat zij tot een risicogroep behoren. Zij toont met die algemene bewering immers niet aan dat zij bij terugkeer naar Irak omwille van hun verblijf in Europa anders gepercipieerd en gevisieerd zullen worden. Verzoekende partij toont op geen enkele manier aan dat hun verblijf in Europa van hen een dusdanig andere/verwesterde persoon zou hebben gemaakt dat zij en haar gezin hun leven in Irak niet opnieuw zouden kunnen opnemen. Bovendien blijkt uit de bij de vraag tot horen gevoegde informatie dat Irakezen die vrijwillig vanuit Europa naar Irak terugkeren hierbij weinig problemen ondervinden.

De Raad verlaat, gelet op wat voorafgaat, zijn standpunt met betrekking tot de subsidiaire bescherming.

1.5. Bijgevolg brengt verzoekende partij geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes juli tweeduizend vijftien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS